

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/205/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414222612
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4414222612.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v právnej veci navrhovateľa: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., R. XXXX/X, štátny občan SR, proti odporkyni: H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., R. XXXX/X, T. Č.. Š., R. K.. W.. Š. X, B. W., štátny občan SR o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľa A. D., nar. XX.XX.XXXX a odporkyne H. D., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté XX.XX.XXXX v R. U., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28.11.2014 domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou z toho dôvodu, že ich manželstvo je len formálne a neplní svoj účel z dôvodu rozdielných povahových vlastností a názorov, ako aj vzájomného citového odcudzenia.

Odporkyňa sa vyjadrila k návrhu písomne podaním zo dňa 08.01.2015 (č. I. 8), v ktorom uviedla, že s rozvodom súhlasí a žiada, aby súd rozhodol v jej neprítomnosti.

Súd pojednával v neprítomnosti odporkyne podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ktorá mala vykázané náhradné doručenie a podaním zo dňa 08.01.2015 ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu nepriaznivého stavu, ktorý jej nedovoľuje vycestovať z bytu svojich rodičov, kde sa prechodne zdržiava.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením predložených listinných dôkazov: sobášny list, potvrdenie o poslednom spoločnom bydlisku účastníkov, pripojený spis tun. súdu pod sp. zn. 13C/52/2014 a zistil tento skutkový a právny stav:

Účastníci uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX. U navrhovateľa sa jedná o manželstvo druhé, u odporkyne o manželstvo prvé. Podľa potvrdenia Mestského úradu v R. U. mali manželia posledné spoločné bydlisko na adrese R. U., B.. R. Č.. XXXX/X.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi upresnil, že s odporkyňou sa zoznámili v r. 2010, manželstvo uzavreli asi po ročnej známosti dňa 14.02.2011. Od začiatku sa prejavovali drobné nedostatky z dôvodu rozdielnych povahových vlastností a názorov. Bola narušená dôvera, čo sa týka jednak v správaní, názoroch, v konaní. Dal odporkyňi čas, bol voči nej ústretový a tolerantný, avšak postupom času zistil, že takto to ďalej nemôže ísť. Danú situáciu sa snažil riešiť s odporkyňou, ktorá mu v návale hnevu všetko vytýkala a následne to ľutovala. Vo vzťahu nebol spokojný. Prvýkrát podal návrh na rozvod, ktorý zobral späť, pretože odporkyňa sľubovala, že zmení svoje správanie a postoj k nemu, i k manželstvu, čo však trvalo iba krátku dobu. Uznal, že mal určité výhrady voči odporkyňi, o ktorých s ňou komunikoval a snažil sa ich riešiť. V čase, keď podával návrh na rozvod už určitú dobu s odporkyňou nekomunikoval, kedy i ona uvádzala, že i ona sa chce rozviešť. Snažil sa presvedčiť odporkyňu, aby odišla zo spoločnej domácnosti, pretože vedel, že má kde ísť a nebolo vhodné, aby trápili jeden druhého. Nepoprel, že už v tom období mal vzťah, ktorý je vážny a bývajú v spoločnej domácnosti od 11.decembra. Odporkyňa sa s mimomanželskou známosťou priznal. Z uvedených dôvodov obnovenie manželského spoluzitia do úvahy neprichádza.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviešť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

V § 23 Zákona o rodine je uvedená všeobecná hmotnoprávna podmienka na rozvod manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spoluzitia. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva. Ustanovenie predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, respektíve rodiny založenej manželstvom. Rozvrat vzťahov musí byť kvalifikovaný. Intenzita tohto rozvratu musí byť vysoká a pre konštatovanie vážnosti rozvratu sa tento rozvrat musí javiť ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa musia týkať podstatných vecí manželského spoluzitia a musia byť vážne narušené citové vzťahy medzi manželmi, aj keď nie je vylúčené, že aj pretrvávajúce nezhody týkajúce sa nepodstatných vecí môžu zapríčiniť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov. Trvalým rozvratom preto nebudú rozpory prechodného charakteru s možnou perspektívou obnovenia vzťahov. Atribút trvalosti však nemožno chápať len so zreteľom na minulosť, t. j., že rozvrat vzťahov trvá už dlhý čas, ale aj so zreteľom na budúcnosť manželského spoluzitia, to znamená, či rozvrat trvalo vylučuje ďalšie spoluzitie manželov. Porušenie povinnosti vzájomnej pomoci manželov alebo závažné narušenie dôvery vo vzťahu nemusí mať dlhé trvanie, avšak hĺbka a vážnosť rozvratu bude do budúcnosti ďalšie spoluzitie trvalo vylučovať a rozvrat bude nenapraviteľný.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Súd mal jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú hlboko, vážne a trvale narušené, nie je tu predpoklad obnovenia manželského spoluzitia, z toho dôvodu, že účastníci spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú a od tohto obdobia ani jeden z účastníkov neprejavil záujem o obnovenie

manželského spolužitia. Medzi účastníkmi došlo k úplnému citovému odcudzeniu. V danom prípade nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd má za to, že manželstvo účastníkov je len formálne, neplní ani jednu z funkcií stanovených v Zákone o rodine, účastníci spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú. Z týchto dôvodov súd návrhu v celom rozsahu vyhovel, s poukazom na zákonné ustanovenia. Príčinu rozvratu manželstva súd zistil v rozdielnych povahových vlastnostiach účastníkov a názorov na manželské spolužitie, ktoré viedli k vzájomnému citovému odcudzeniu a v neposlednom rade i v nadviazaní mimomanželskej známosti navrhovateľom, ktorú uznal a nepoprel. Príčiny rozvratu manželstva nie sú len prechodného charakteru a z týchto dôvodov nie je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 144 O.s.p. nepriznal súd účastníkom právo na náhradu trov konania, keďže dôvod pre iné rozhodnutie o náhrade trov nezistil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela, ako spoločné priezvisko, môže do 3 mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.